

at det ærede Medlem Hr. Korsgaards Udtalelser her om Landsoverskatteraadets Virksomhed — det ærede Medlem er jo selv Medlem af Landsoverskatteraadet — jo ogsaa vidner om, at man indenfor selve Landsoverskatteraadet, hvis Medlemmer er hentet fra alle Kredse, alle Dele af Befolkningen, ikke har Indtryk af, at man gaar frem paa urigtig Maade. Jeg tror derfor, at de ærede Medlemmer, som har rejst disse Spørgsmaal her, skulde slaa sig til Ro med, at det ikke kan føre til det Resultat, at saadanne Undersøgelser bliver standset, men — og det er navnlig for det ærede Medlem Hr. Pinholts Vedkommende, jeg maa sige dette —, hvis det skulde vise sig, at der er Tjenestemænd i Landsoverskatteraadet, som ikke behandler de Folk, de har med at gøre, paa den rigtige Maade, saa vil der sikkert baade fra Finansministeriets og fra Landsoverskatteraadets øverste Ledelse blive skredet ind derimod. I den Retning tror jeg ikke, man har noget at frygte. Det er en meget betydelig Overdrivelse, naar det ærede Medlem mener, at Landsoverskatteraadet er som en Sylow-Kommission, der farer omkring over hele Landet og tvinger Folk til urigtige Angivelser angaaende deres Skat. Nej, Landsoverskatteraadet søger at vejlede Folk til en rigtig Angivelse af deres Skat. At de vedkommende, naar Resultatet er naaet og de har efterbetalt saa og saa mange Tusinde Kroner og maaske ogsaa betalt en Bøde paa en Del Tusinde Kroner, som det undertiden viser sig at være Tilfældet, gerne vil sige til Folk, som spørger dem, hvad der var i Vejen: Det var saamænd ikke synderligt, undrer mig ikke; det viser blot, at disse Mennesker dog ikke finder, at de har handlet rigtigt, thi hvis de mente, at de havde handlet fuldkommen rigtigt med Hensyn til deres Selvangivelse, vilde de sige, hvorledes det forholdt sig: Ja, de sagde, at vi havde gjort det og det galt, men vi havde ikke gjort det Almindelige Udtalelser om, at man egentlig er uskyldig, men alligevel blev idømt en større Efterbetaling, tror jeg ikke, man skal lægge alt for megen Vægt paa. Jeg tror, man kan sige om disse Mennesker — og det tror jeg, man kan sige til deres Ros —, at de sætter ikke en Ære i deres Skændsel, men jeg er ikke sikker paa, at man kan sige, at de ikke tragter efter de jordiske Ting.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen omtalte igen Forholdene i Sønderjylland. Der forekom, saa vidt jeg kunde se, ikke synderligt nyt i det ærede Medlems Tale, og jeg kan derfor fatte mig ganske kort

med Hensyn til den. At der er Kreditvanskeligheder i Sønderjylland, anser jeg for bevist, allerede længe før det ærede Medlem holdt Tale derom her i Tinget, men saadanne Kreditvanskeligheder er der jo ogsaa i de øvrige Dele af Landet. Hvis det ærede Medlem vil undersøge Forholdene i de andre Dele af Landet, vil han være i Stand til at finde Eksempler paa akkurat lignende Vanskeligheder ved at opnaa Kredit som dem, der for Tiden er til Stede i Sønderjylland. Det er et Fænomen, som er ens hele Landet over, og hvor beklageligt det end kan være, hører det nu vistnok en Gang med til den økonomiske Situation, vi lever i. Det lader sig neppe gøre at ændre dette Forhold for en enkelt Landsdel og lade den vedblive at eksistere i de øvrige Dele af Landet, og jeg er heller ikke sikker paa, at det i og for sig kunde siges at være nogen særlig Retfærdighedshandling. Jeg tror, at Sønderjylland i saa Henseende maa dele Kaar med de øvrige Dele af vort Land, dele de Kaar, ifølge hvilke Forholdet er det, at det for Tiden er overordentlig vanskeligt at opnaa Kredit nogen Steder. Det ærede Medlem udtalte, at Renten var meget højere i Sønderjylland end andre Steder, og at det havde jeg ikke udtalt mig om. Men ved det ærede Medlem noget bestemt om, hvor meget højere Renten er i Sønderjylland end andre Steder? Der gives ogsaa Privatrente i andre Dele af Landet, saaledes som han skildrede, at det var Tilfældet for Sønderjyllands Vedkommende, men det ærede Medlem kender naturligvis bedst Forholdene dernede og tror derfor, at de er ekstraordinære. En høj Privatrente Mand og Mand imellem eksisterer virkelig ogsaa i andre Dele af Landet, og i saa Henseende er der altsaa heller ikke Forskel paa Sønderjylland og de øvrige Landsdele. Det ærede Medlem udtalte, at han vilde ikke slaa sig til Ro, før dette Spørgsmaal var taget op til Løsning. Nej, jeg er klar over, at det ærede Medlem vil ikke slaa sig til Ro, men derfor er det ikke sikkert, at Spørgsmaalet kan løses. Jeg læste forleden i en Avis i Sønderjylland den Udtalelse af en Indsender, at man i særlig Grad haabede paa, at det ærede Medlems Virksomhed i Rigsdagen vilde komme til at betyde noget for dette Spørgsmaal, at man stode i saa Henseende mest paa det ærede Medlem. Jeg kan godt forstaa, at det, naar det ærede Medlem paa den Maade faar at vide, at Befolkningen i dette Spørgsmaal stoler mest paa ham af alle de sønderjydske Repræsentanter, bliver vanskeligt at faa ham til at slaa sig til Ro,